

sobota, 09.12.2023

sobota 09.12

Rozważanie

Dopiero co wczoraj liturgia przypomniła nam wydarzenia w ogrodzie rajskim a dziś znowu zatrzymujemy się na tym samym wydarzeniu. Towarzyszy nam bowiem kolejny obraz z sufitu przedstawiający węża z jabłkiem z swej paszczy. Pierwotnie wąż został przedstawiony na tle niemieckich słów: „Ich will feindschaft setzen zwischen dir und dem weibe” – to znaczy: „Wprowadzę nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę”. Słowa te zaczerpnięte są z Księgi Rodzaju (3, 15). Ich dalsze rozwinięcie: „pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę” - odnoszą się do Maryi jako drugiej Ewy. Powszechne rozumienie tego proroctwa utożsamia nasienie niewiasty z Jezusem Chrystusem, którego pięta została zmiążdżona na Kalwarii, ale który ostatecznie zniszczy szatana poprzez symboliczne zmiążdżenie jego głowy. A jeśli nasieniem niewiasty jest Jezus Chrystus, niewiastą jest oczywiście Maryja. W ten sposób stała się Ona drugą, nową Ewą, bo tak jak nieposłuszeństwo pierwszej Ewy przyniosło grzech i śmierć, tak posłuszeństwo nowej Ewy przynosi ludzkości uwolnienie od grzechu i śmierci.

Pięknie pisał o tym, św. Ambroży: „Ewa zjadła owoc grzechu, Maryja natomiast przywróciła nam słodki owoc zbawienia. Jak bardzo są różne czyny węża i czyny Dziewicy! Wąż wydał truciznę, która oddzieliła nas od Boga, z Maryi natomiast wzięły początek tajemnice naszego odkupienia. Przez Ewę zwyciężyła złość kusiciela, w łasce zaś Maryi majestat Zbawiciela pozyskał współodkupicielkę. Ewa przez grzech zabiła swoje własne potomstwo, ono jednak zmartwychwstało w Maryi przez łaskę Stworzyciela, który uwalnia naturę ludzką z niewoli i przywraca ją do dawnej wolności. To co straciliśmy we wspólnym ojcu Adamie, odzyskaliśmy w Chrystusie”.

Również w tak często cytowanych Godzinkach znajdujemy w Prymie określenie Maryi jako „Matki wszechżyjących”. Pierwsi ludzie dali początek całej ludzkości. Dlatego, jak czytamy w Księdze Rodzaju „mężczyzna dał swej żonie imię Ewa, bo ona stała się matką wszystkich żyjących”. Po hebrajsku imię „Ewa” brzmi bowiem „Chawwa”, co pokrewne jest czasownikowi „chaja” – „żyć”. Ewa stała się matką wszystkich, którzy żyli i żyją na ziemi. Życie potomków Ewy nie jest życiem pełnym i szczęśliwym. Niszczy je grzech, cierpienie czyni gorzkim a śmierć bezlitośnie przecina. Ale jest szansa przemiany tego życia w lepsze, piękniejsze, prawdziwsze. Zaistniała ona w chwili, gdy na ziemię przyszedł Zbawiciel, Jezus Chrystus, On przemienia życie tych wszystkich, którzy w niego wierzą. Maryja, jako Matka Zbawiciela, stała się więc Matką, tych wszystkich, którzy wierzą w Chrystusa i otrzymują od niego życie prawdziwe – życie wieczne. Jest więc w sensie pełniejszym i bogatszym niż Ewa „Matką wszystkich żyjących”.

Modlitwa

Maryjo, ubrana w S?o?ce, Pi?kna jak w pe?ni ksi??yc, T?czo z pi?knych farb z?o?ona, Runo Gedeona, Studnio Jakubowa, Ogródzie rajski, Matko wszech?yjacych – módl si? za nami!

Zadanie na dziś

odwiedź swoich rodziców lub zadzwoń do nich; jeśli nie możesz nawiedź ich grób lub pomódl się za nich.

Pieśń

Maryjo Matko, gdy pozdrawiam ciebie ...